

mellem de opstillede Flaadeprogrammer og de til Raadighed værende Penge og Personel. Den samme Fejl prægede Ordningen af 1932, og »en mere rationel, en saneret Nyordning« var derfor paakrævet.

Under sine Overvejelser af en Reform havde Regeringen stadig været af den Opfattelse, at Rustningerne i andre Lande ikke kunde eller burde tages som Eksempel for Danmark, da Regeringen ikke ansaa det for muligt at bygge Danmarks Sikkerhed paa Rustninger. Man havde ogsaa betragtet det som afgørende nødvendigt at tage økonomiske Hensyn, saaledes at de sociale og kulturelle Opgaver, der maa varetages, ikke skulde lide Skade. Men Regeringspartierne havde altid været af den Opfattelse, at der burde være visse militære Magtmidler til Raadighed til Løsning af Opgaver, som kunde komme til at foreligge, og naar Spørgsmaalet da drejede sig om at tilvejebringe en mere rationel Ordning, havde man ment, at det mest paatrængende var at skaffe en *tidssvarende Materieludrustning for Hærens Styrker* og at *sanere Flaadens Forhold med Hensyn til Materiel og Personel*, medens det formentlig ikke vilde være hensigtsmæssigt under de nuværende Forhold at gaa til en fuldstændig Ændring af det hidtidige Grundlag. Spørgsmaalet om Ordningens *Omfang* i Forhold til det nuværende maatte være afhængigt af en nøgtern Beregning af de økonomiske Konsekvenser: Alt i alt kunde Regeringens Opfattelse formuleres saaledes, at »bedre er en vel udrustet mindre Styrke end en Efterligning af en Stormagtshær uden det nødvendige Materiel — og bedre er en mindre Flaade, ordentligt vedligeholdt og bemanded, end en større Papirflaade uden tilstrækkelig Udrustning«.

Ministeren gjorde derefter Rede for de foreslaaede *Ændringer* i Hærloven og Søværnsloven, der hvilede paa Resultatet af Undersøgelser, som var foretaget i *Krigsministeriet* og *Marineministeriet*, bl. a. ogsaa foretaget paa Grundlag af Forslag og Beregninger, der var udarbejdet af Generalkommandoen og Søværnskommandoen. Til denne Redegørelse knyttede Ministeren nogle Bemærkninger om stedfundne og paatænkte Forbedringer af *Kaserneforholdene*, om et *forhøjet Vederlag til de værnepligtige*, en Humanisering af den militære Straffelov og om Forholdet mellem Befolkningen og Hærens Befalingsmænd.

Det var Ministerens Opfattelse, at de væsentlige Skavanker ved 1932-Ordningen vilde blive afhjulpet ved Lovforslagenes Gennemførelse, og at Danmark vilde faa »et mere rationelt, et mere hensigtsmæssigt Organ til Løsning af saadanne Opgaver, som vort Land kan blive stillet over for«. »Disse Opgaver vilk — fortsatte Ministeren — »aldrig i nogen Situation omfatte Deltagelse i Angreb paa noget Land. Herom